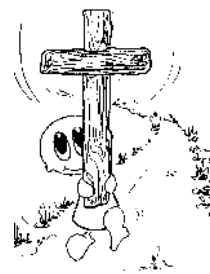

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2016. szeptember 18-25.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 25. vasárnap)

1./ Ma reggel a 8 órakor kezdődő Veni Sanctével kezdődik a hittanos tanév, melyre de. 9 és 11 óra között lesz a gyermekek beíratása a tanteremben. A hitoktatás szerdánként du. 17 és 19 óra között lesz az óvodásoknak és alsósoknak, ill. a bér mátkozóknak. A bér mátlást a májusi búcsúra tervezzük.

2./ A koreai vértanúk emléknapijától **újra van kedd esti szentmise még 19 órakor.** Szerdán Szent Máté apostol, pénteken Szent Pio atya, szombaton pedig Szent Gellért püspök és a Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe lesz.

3./ **Két hét múlva**, október 1-én lép életbe az április 30-ig tartó **téli miserend**, mi szerint **vasárnap de. 9 órakor** újra lesz egy rövid, kb. 40 perces **diákmise**, a **köznap estiek** pedig **1-étől** már **18 órakor kezdődnek.**

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 19 h Zs +Hinka László férj és édesapa (4. évf.) **É**

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP: szeptember 18.

8 h M +Fekete Jánosné Mária **É**

10 h Zs Ad int. ord.; +Szilágyi Ferenc férj (17. évf.) **É**

Kedd 19 h G +István és Margit (születésnap megemlékezés) **É**

Szerda 7 h **CS**

Csütörtök 19 h + Papp Mihály és felesége Margit-szülők, nagyszülők és élő családtagok **É**

Péntek 7 h **CS**

14 h + Farkas Albertné Erzsébet –OB **É**

Szombat 19 h G A Krusek-család +tagjai **É**

ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP: Szentírás ünnepe; szeptember 25.

8 h G +Ludányi Kálmán főplébános (22. évf.) **É**

9 h G Pál Blanka, Szentgyörgyi Dóra és György Ádám keresztlője **CS**

10 h G Ad int. ord.; +János édesapa **É**

ÁGOSTON BALÁZS: AZ IDEGEN NEM SZÉP 1.

Magyarország kétharmadát bevándorlók szakították el
(Magyar Demokrata, 2016. IX. 7., XX. évf./36. szám, 10-11. oldal)

A multikulti, vagyis az eltérő kultúrák egymás mellett élése merő utópia; az összeférhetetlen civilizációk találkozása mindig feszültségekhez vezet. A történelmi drámákban soha nincs döntetlen: a konfliktusoknak győztesei és vesztesei vannak. Jó volna nem az utóbbi kategóriába kerülni.

Zavarba ejtő közéleti tünetény –hogyan az ideillő legvisszafogottabb kifejezéssel éljünk-, amikor máskülönben elszánt ateista liberálisok a krisztusi tanításra, vagy épp a sajnálatos módon *George Sorosnak* tercelő *Ferenc* pápára hivatkozva önfeledten igyekeznek a migránsinvázió kapcsán morálisan zsarolgatni a józan eszűket még el nem vesztett többséget. Úgynevezett humanitárius szempontokra hivatkozva az idegen tömegek feltétel nélküli és korlátlan befogadását követelik ők, akik a tőlük eltérő nézeteket valló saját polgártársaikat inhumánusan, reflexből kirekesztik és nácinak bélyegzik.

E cinikus és erkölcstelen világnézet zavarodottjai menetrendszerűen előrántják *Szent István* király fiához, *Szent Imre* herceghez írt Intelmeit, abból is azt a csontig rágott passzust, hogy „*az egy nyelvű és szokású ország gyöngye és esendő.*” És az idézethez diadalmasnak gondolt, ámde bárgyú vigyor társul. Pedig valószínűleg ők is tudják, hogy a citált tétel egyszerűen nem igaz. Nemcsak azért, mert ez a mondat közel ezer éve született teljesen más körülmények között (bár akkor sem volt igaz), és nem is csak azért, mert első szent uralkodónk egyfelől nemes, és bölcs vendégeket, nem pedig kapukat ránk rúgó hódítókat említ; másfelől az idézett szöveg az államvezetésről és a királyi udvar széles látókörűségéről beszél, szembeállítva azt a provincializmussal. De még csak azért sem, mert a *Szent István*-i tétel kizárólag akkor helytálló, ha a különböző nyelvű és szokású alattvalók fölött egy erős hatalmi centrum, jelesül a király gyakorolja a főhatalmat, szintézist adva a civilizációs téziseknek és antitéziseknek.

Hanem azért is, mert a jelenlegi migránsinvázió nem a balliberálisok által rögeszmésen óhajtott multikultihoz vezet, hanem az idomulás teljes elutasítása miatt azt eredményezi, hogy földrészünk -olyan, amilyen, mindenesetre nyomokban még Európát tartalmazó- arculatát fölváltja egy másik arculat. Vagyis a kontinensen megjelenő, meglehetősen zárt, a maga ellentmondásosságában is homogén falanxként és főként tömegekben föltűnő civilizáció maga alá gyűri az identitását vesztő, gyöngye, önfeláldozó civilizációt.

Az élet, a történelem ugyanis harc. Nem az osztályharcok története, amint azt *Marx* vélte hagymázás látomásában, hanem kultúrák, civilizációk, népek küzdelmének végtelensége. Minden élő és gyarapodó közösség biztosítani akarja ugyanis a maga életterét és utódai jövőjét. Nem ideológiai alapon, hanem pőre életérdekből. Ahol ugyanis erőforrások koncentrálnak, ott előbb-utóbb sok lesz az eszkimó és kevés a fóka. És az erősebb közösség mindig bekebelezi a gyöngébbet. Az idegen elemek nagyszámú megjelenése tehát szükségszerűen konfliktust eredményez. A valóság kérlelhetetlenül eltiporja a merkeli „*wir schaffen das*”, azaz „*képesek vagyunk rá*” mantrát. Hogy a tömeges bevándorlás milyen végzetes, azt mi, magyarok különösen tudjuk. *(Folytatjuk)*